

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 21Csp/71/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421200589
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Mochňacká
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2022:8421200589.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudkyňou JUDr. Alexandrou Mochňackou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37 927 795 proti žalovanému: Q. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX V., L. W. XXXX/XX, právne zastúpený: D. správnej pomoci Košice, o. z., IČO: 51 847 124, so sídlom 040 01 Košice - Sever, Tomášikova 147/3, o zaplatenie sumy 374,25 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že súd rozhodne o trovách konania uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 30.03.2021 domáhal uloženia povinnosti žalovaného zaplatiť sumu 374,25 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 18.09.2015 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Svoj nárok odôvodnil tým, že právny predchodca Consumer Finance Holding a.s. uzatvoril so žalovaným dňa 06.06.2013 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 4.000,- eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 124,75 eur, teda až do celkovej sumy pôžičky vo výške 7.485,- eur. Žalovaný doposiaľ zaplatil sumu 7.110,75 eur. Keďže žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, žalobca listom zo dňa 01.07.2018 vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne upozornil žalovaného, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil, preto využil oprávnenie a dňa 19.08.2018 úver zosplatnil, v celom rozsahu. O zosplatnení úveru informoval žalovaného listom zo dňa 12.09.2018 Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Ku zosplatneniu samotného úveru došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie a to vo vzťahu k splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením úveru. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. Ku dňu podania žaloby dlh predstavoval sumu 374,25 eur, s ktorým si zároveň žalobca uplatnil aj zákonné úroky z omeškania a to od 6. dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Zmluvnú pokutu evidovanú v prehľade splátok a úhrad v sume 453,46 eur si neuplatnil. Požadovaný nárok predstavuje istinu 7.485 eur + náklad 0,- eur - úhrady 7110,75 eur = 374,25 eur.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že v celom rozsahu neuznáva pohľadávku žalobcu, čo do dôvodu a výšky. Nesúhlasí s povinnosťou na zaplatenie žalovanej sumy, ktorú si žalobca uplatňuje bez právneho dôvodu, v rozpore s právnymi predpismi Slovenskej republiky a v rozpore s európskym spotrebiteľským právom. Žalovaný žiadal súd, aby podrobil zmluvu súdnej kontrole z úradnej povinnosti a rozhodol, že všetky neprijateľné podmienky, o ktorých spotrebiteľ mal byť zo strany dodávateľa náležite poučený nie sú pre spotrebiteľa záväzné a aby súd určil, či a ktoré povinné zákonné náležitosti absentujú (resp. sú uvedené nesprávne, t.j. ako keby uvedené neboli), ktoré spôsobujú bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru. Žalovaný má za to, že v danej veci sa jedná o zmluvu o úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, t.j. o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahujú právne predpisy spotrebiteľského práva poskytujúce zvýšenú ochranu spotrebiteľa, nakoľko sa jedná o štandardnú formulárovú zmluvu, uzavretú medzi žalobcom ako dodávateľom produktov/služieb a žalovaným ako spotrebiteľom, ktorých základnou črtou typizovaných spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny a žalovaný pri jej uzavretí nekonal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaný má zato, že dohoda o úroku vo výške 32,00 % ročne je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi, keď tento úrok výrazne konkrétne viac ako 2,85 krát presahuje úrok v priemere dojednávaných finančnými spoločnosťami pri spotrebiteľských úveroch pre domácnosti v rozhodnom období. Ročná miera úrokov poskytovaná peňažnými ústavami v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy v mesiaci máj 2013 dosahovala hodnotu 11,22 %, čím je potrebné správanie a konanie žalobcu považovať za úmyselné, odporujúce dobrým mravom. Úrok z úveru vo výške odporujúcej dobrým mravom, s ktorým zákon spája absolútnu neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka nemožno obhajovať princípom zmluvnej slobody. Žalovaný má zato, že uzavretá úverová zmluva nespĺňa zákonom požadované náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to najmä čo sa týka podmienok pod písmenom j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, keďže RPMN je uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa, čo spôsobuje jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť. Žalovaný má ďalej zato, že veriteľ pri poskytovaní predmetného spotrebiteľského úveru nepostupoval s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. dostatočne neposúdil schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať predmetný úver. Veriteľa pri poskytovaní predmetného úveru vôbec nezaujímali reálne výdavky resp. náklady žalovaného, taktiež pri príjmoch ho zaujímal len kladný základ dane. V čase, keď bola podpisovaná predmetná zmluva o úvere, žalovaný mal aj iné úvery a pôžičky, mesačné náklady na bývanie, telefón, internet, stravu, ktoré veriteľa vôbec nezaujímali. Rozdiel medzi príjmami a výdavkami žalovaného, teda základ dane bol 2.965, EUR, teda preukázateľný ročný príjem žalovaného, čo nepostačovalo ani na splátky uvedené v úverovej zmluve, ktoré žalovaný platil na iné úvery, výpis z účtu obsahoval len jednu debetnú položku, takže žalobca si nemohol len z týchto údajov utvoriť reálny obraz o bonite žalovaného a teda žalovaný má zato, veriteľ nepostupoval pri zisťovaní a hodnotení jeho bonity v zmysle platnej právnej úpravy, s dostatočnou obozretnosťou a nebral do úvahy možnosť poškodzovania spotrebiteľa svojím neuvážaným konaním. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. nie je pritom smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ (žalobca) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností žalovaný konštatuje, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, a teda nárok žalobcu nie je dôvodný.

4. Žalobca k vyjadreniu žalovaného uviedol, že predložená úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvnými stranami bola vrátane všeobecných obchodných podmienok riadne podpísaná a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky. Právny predchodca pred uzatvorením zmluvy o úvere skúmal schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou. Žalovaný podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky ním uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu podnikania preukázal výšku jeho mesačného príjmu. Rovnako preukázal aj výšku svojich mesačných výdavkov. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaný takmer 5 rokov riadne hradil predpísané splátky, pričom náš právny predchodca nemal dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný

bol schopný riadne splácať spotrebiteľský úver. Žalobca taktiež poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval právneho predchodcu žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by náš právny predchodca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Z uvedeného vyplýva, že veriteľ sa nedopustil konania, ktoré predstavuje hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1, za ktoré by prichádzala do úvahy sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru podľa § 11 ods. 2 veta druhá zákona o spotrebiteľských úveroch. Právny predchodca tak postupoval plne v súlade s ust. § 7 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. platným a účinným v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy. Žalobca sa ďalej vyjadril k tvrdeniu žalovaného o neprimeranosti odplaty za poskytnutý spotrebiteľský úver. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 32,00 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatom poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške od 1500 do 6500 eur vrátane so splatnosťou od 1 do 5 rokov, zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MFSR v súlade s ust. § 21 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z. v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 31.03.2013 predstavovala 20,44 %. Napriek skutočnosti, že uvedené pravidlo maximálneho stropu výšky odplaty nebolo v čase dojednania úverovej zmluvy v platnosti, žalobca konštatuje, že pokiaľ sám zákonodarca považuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi do výšky 2x priemernej RPMN za akceptovanú, v takom prípade výška dojednanej odplaty dojednaná v predmetnej úverovej zmluve, nemôže byť označená za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi. Ustanovenie § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 znie: Ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. Z uvedeného vyplýva, že sám zákonodarca považuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi do výšky 2x priemernej RPMN za akceptovanú, a preto výška dojednanej odplaty dojednaná v predmetnej úverovej zmluve, nemôže byť označená za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi. Dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 32,00 % nepresahuje 2x váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 31.03.2013 vo výške 19,25 % a zároveň nepresahuje 2x priemernej výšky RPMN zverejnenej MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 31.03.2013 vo výške 20,44 % pre obdobné úvery. Dojednaná odplata je primeraná, v súlade so zákonom (ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy) a dobrými mravmi. Na podporu uvedeného poukazujeme na Rozsudok Krajského súdu v Košiciach 5Co/181/2017 - 74 zo dňa 25.01.2018 a tiež Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici 12Co/284/2017 - 142 zo dňa 30.11.2017, ktoré sa stotožňujú s právnou argumentáciou žalobcu. Taktiež dávame do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 07.11.2019 pod sp. zn. 12Co/376/2018, v ktorom sa senát Krajského súdu vo svojom vyjadrení vyjadril, že len číreho porovnávania úrokových sadzieb podľa úrokovej štatistiky zverejnenej NBS za inkriminované obdobie nie je možné vyvodiť záver o rozpornosti zmluvne dohodnutej úrokovej sadzby. Krajský súd v predmetnom rozhodnutí rovnako uvádza, že úrokovú sadzbu o niečo prevyšujúcu dvojnásobok priemernej úrokovej sadzby nepovažuje za neprimeranú a rozpornú s dobrými mravmi. Odôvodňuje to tým, že poskytnutý úver so sebou nesie určité riziko vzhľadom aj na finančnú situáciu žalovaného.

5. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu uviedol, že zotrváva na tom, že dohoda o úroku vo výške 32,00% ročne je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi, keď tento úrok výrazne konkrétne viac ako 2,85 krát presahuje úrok v priemere dojednávaných finančnými spoločnosťami pri spotrebiteľských úveroch pre domácnosti v rozhodnom období. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26.04.2012. Žalovaný rovnako zotrval na svojom vyjadrení vo vzťahu k povinnosti veriteľa skúmať bonitu žalovaného a v tejto súvislosti poukázal napr. na rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 23Co/11/2018.

6. Podaním doručeným súdu dňa 11.08.2021 spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. žiadala, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým by v zmysle ustanovení § 80 ods. 1 a 2 CSP pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu, a to s ohľadom na Zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom

Všeobecná úverová banka, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom. Spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. vyjadrila súhlas so vstupom do konania namiesto pôvodného veriteľa spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s. Súd uznesením č. k. 21Csp/71/2021 - 94 zo dňa 27.10.2021 návrhu na zmenu strany sporu na strane žalobcu vyhovel.

7. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie. Žalobca a jeho právny zástupca svoju účasť na pojednávaní ospravedlnili, súhlasili, aby súd rozhodol v ich neprítomnosti. Súd preto v súlade s § 180 CSP pojednávanie konal v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Pojednávanie sa zúčastnil zástupca žalovaného, ktorý na pojednávaní uviedol, že žalovaný zotráva na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a žiada žalobu zamietnuť a priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania.

8. Vykonaným dokazovaním a to najmä listinnými dôkazmi: notárska zápisnica N 3283/2017, NZ 54215/2017, Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX, výpis z účtu, doklady žalovaného, potvrdenie o výške daňovej povinnosti SZČO, prehľad splácania, výzva na zaplatenie dlžných splátok, doručka, zosplatnenie úveru, priemerné úrokové sadzby za r. 2013, rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, špecifikácia postúpenej pohľadávky, daň. priznanie žalovaného, súd zistil nasledovný skutkový a právny stav vo veci:

9. Obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. uzatvorila so žalovaným dňa 06.06.2013 Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytla žalovanému pôžičku vo výške 4.000,- eur. Žalovaný mal splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 124,75 eur, teda až do celkovej sumy pôžičky vo výške 7.485,- eur. Žalovaný zaplatil sumu 7.110,75 eur. Keďže žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, žalobca listom zo dňa 01.07.2018 vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne upozornil žalovaného, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil, preto žalobca využil oprávnenie a dňa 19.08.2018 úver zosplatiť v celom rozsahu. O zosplatení úveru informoval žalovaného listom zo dňa 12.09.2018 Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Ku dňu podania žaloby dlh predstavoval sumu 374,25 eur.

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

12. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565, najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané

na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

16. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

17. Podľa § 215 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

18. Právny vzťah medzi stranami sporu je vzťah spotrebiteľský, kde na strane žalobcu vystupuje dodávateľ a na strane žalovaného spotrebiteľ. Tento vzťah je preto potrebné posúdiť podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd preto zisťoval, či zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a dospel k záveru, že v zmluve absentuje uvedenie predpokladov použitých na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona).

19. Podľa článku 5 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2. Článok 4 ods. 2 tejto Smernice stanovuje, že hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje k definícii hlavného predmetu zmluvy, ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné.

20. Požiadavka transparentnosti zmluvných podmienok by nemala byť obmedzená len na ich zrozumiteľnosť z formálneho a gramatického hľadiska, ale naopak, vzhľadom na to, že systém ochrany zavedený Smernicou Rady 93/13/EHS vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s podnikateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, najmä pokiaľ ide o úroveň informovanosti, táto požiadavka jasného a zrozumiteľného vypracovania zmluvných podmienok, a teda transparentnosti stanovenej Smernicou sa musí chápať široko. Vzhľadom na cieľ ochrany spotrebiteľa pred nespravodlivými úverovými podmienkami a na to, aby sa mu umožnilo poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy, dlžník musí pri uzavretí zmluvy poznať všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku.

21. Zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 9 ods. 2 písm. j) vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť ich matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Matematický výpočet RPMN podľa vzorca uvedeného v prílohe zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy nemožno označiť za jednoduchý. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy. Bez príslušného matematického výpočtu, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN, nie je spotrebiteľ schopný preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom.

22. Údaj o RPMN predstavuje jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože by mal zohľadňovať všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údajoch o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Súd zastáva názor, že týmito predpokladmi je uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokovej sadzby a prípadných poplatkov. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere

je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008, a to v článku 10 odsek 2 písm. g) cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery“. V Zmluvných podmienkach v bode 7 vzťahujúcom sa na RPMN sú síce uvedené určité všeobecné údaje, avšak tieto údaje musia byť uvedené priamo v zmluve a nie v Zmluvných podmienkach. Okrem toho majú byť uvedené konkrétne parametre týkajúce sa konkrétnej zmluvy tvoriacej predmet konania, teda numerické uvedenie konkrétnych údajov tak, aby po ich dosadení do vzorca pre výpočet RPMN bolo možné túto RPMN určiť, pretože iba takýmto spôsobom je možné skontrolovať správnosť údajov o RPMN. Absencia uvedenej náležitosti, teda predpokladov použitých pre výpočet RPMN má za následok, že úver sa v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov.

23. Na základe konštatovania, že úver poskytnutý žalobcom žalovanému je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., má žalobca nárok na zaplatenie čistej istiny úveru. Žalovanému bol poskytnutý úver v sume 4.000,- eur, pričom uhradil celkovo sumu 7.110,75 eur, t. j. viac ako je čistá istina úveru. Súd preto konštatuje, že žalobný nárok žalobcu je v celom rozsahu nedôvodný, a tak žalobu v celom rozsahu zamietol.

24. Súd ešte na záver uvádza, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (k tomu ÚS SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09) bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty.

25. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. tak, že žalovanému, ktorý bol úspešný v plnom rozsahu, priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady účelne vynaložených trov konania bude podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.